

[Tholstrup.]

holder af te, og jeg har absolut ikke indtryk af, at den betragtes som en selskabelig luksusdrik. Te kan være en stor stimulant, og den er let og hurtig at tilberede.“

Næstformanden i Kvindeligt Arbejderforbund, fru Ellen Andersen, udtaler:

„Selvfølgelig så jeg gerne terationeringen ophævet jo før jo hellere, men jeg synes nu, der er ganske godt forslag i rationerne. Det er noget snak, at kun overklassen drikker te. Utallige arbejdere drikker te. Her i Kvindeligt Arbejderforbund drikker alle te.“

Medlem af Fællesforeningen for Landboforeningernes Husholdningsarbejde, landstingsmedlem, frk. Juul Andersen udtaler:

„Vi herude på landet ser hellere end gerne terationeringen ophævet jo før jo bedre, hvis det da ellers ikke skader landets valutasituation, og det kan jeg næppe tro.“

Jeg tror sandelig ikke, landbobefolkningen bliver fornærmet, fordi teen frigives før kaffen. Jeg skal sige Dem, på landet drikker man i dag langt mere te end før krigen. Vi har vænnet os til det, og vi kan lide te. Samtidig har vi drukket mere end tidligere, fordi der har været mere forslag i den portion te, man har fået for et mærke, end i kaffen.“

Fru Dahlerup Petersen, formand for De danske Husmoderforeninger, udtaler:

„Alle danske husmødre ønsker vist terationeringen ophævet. Vi glæder os for hver gang, vi bliver fri for de besværlige mærker. Teen er utvivlsomt blevet mere populær i disse år, hvor vi har haft så lidt kaffe, og påstanden om, at den kun drikkes af en bestemt samfundsklasse, må jeg ifølge mine mange erfaringer på det skarpste tage afstand fra. Mennesker af enhver art i by og på land drikker te.“

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Jeg har desværre ikke så mange citater, så jeg må nøjes med mine egne ord.

Med hensyn til teforbruget kan jeg sige, at før krigen forbrugte man 750 t årlig. I øjeblikket ligger forbruget på ca. 400 t årlig, og et forbrug af denne størrelse er vi kommet til, ved at vi har fordoblet den mængde te, der fås på hvert mærke. Før

1. juli fik man kun 50 g på hvert mærke, og nu får man 100 g. Endvidere er mærkernes antal steget, således at man har to mærker om måneden til frit valg mellem kaffe og te.

Spørgsmålet er, hvad der ville ske, hvis man gav teforbruget fuldstændig fri, hvilket naturligvis mange gerne ville have. For det første vil der, som det ærede medlem ganske rigtigt gjorde opmærksom på, hvis man ikke samtidig reducerer mærkernes antal, blive et merforbrug af kaffe. Med hensyn til, hvor stor en del der i øjeblikket går til te, har vi beregnet, at merforbruget af kaffe i hvert fald vil udgøre 1½ mill. kr. pr. år i dollar. Så er der spørgsmålet om, hvor meget forbruget af teen kommer op på. Vi mener at kunne skønne, at det vil komme til at ligge noget over de 750 t, man forbrugte før krigen, idet befolkningstallet jo er steget, og idet man må regne med, at noget af det forbrug, der ikke kan tilfredsstilles ved kaffe under rationeringen, vil lægges over på den frigivne te. Vi skønner derfor, at der er tale om et årligt forbrug af te på 1000 t, og det vil koste 8 mill. kr. I øjeblikket bruger vi 3 mill. kr. til te, det er altså en merudgift på 5 mill. kr. Det vil altså sige, at hvis vi følger den iøvrigt sympatiske tanke at frigive teen, vil vi få et valutaforbrug på 5 mill. kr. i sterling og på 1½ mill. kr. i dollars. Her må jeg ærligt og oprigtigt tilstå, at ved at skønne over, hvilke vigtige ting vi kan købe for disse penge på andre områder, er jeg kommet til det resultat, at en ophævelse af terationeringen, som naturligt er noget af det, vi før eller senere må kunne nå frem til, vist bør udsættes lidt endnu. Det er naturligvis rigtigt, at det vil se mærkeligt ud, at samtidig med at man ikke kan købe den te, man gerne vil have, er der i øjeblikket butikker med en vis rigelighed på udenlandske vine og spirituosa. Her vil jeg gerne fremhæve, at vi aldrig nogensinde tager en dråbe eller flaske mere af disse ting, end vi handelspolitisk tvinges til gennem de aftaler, vi går ind på.

Tholstrup: Jeg synes, at den højtærede handelsminister kom lidt højt op. Når forbruget før krigen, så vidt jeg ved, kun var 600 t (*Ministeren for handel, industri og søfart* [Krag]: 750 t!) . . . all right, 750 t,